

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **P., a.s., B.**, zastúpený: P. a P., advokátska kancelária, spol. s r.o., M. proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 42946/05-1410a zo dňa 14.05.2007 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/34/2007-29 zo dňa 18.03.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/34/2007-29 zo dňa 18.03.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 1S/34/2007-29 zo dňa 18.03.2008 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 42946/05-1410a zo dňa 14.05.2007, ktorým potvrdil rozhodnutie Colného úradu v Prešove zo dňa 27.09.2005 zn. 19512/2005-6233, ktorým vo veci dodatočného vymerania colného a vyrubenia rozdielu

dane dorubil žalobcovi sumu dovozných platieb zodpovedajúcu colnému dlhu vo výške 146 479,-- Sk, ktorá pozostáva zo spotrebnej dane z liehu vo výške 119 088,-- Sk a DPH vo výške 27 391,-- Sk, ktorá bola zapísaná pod evidenčným číslom 629501051167 dňa 27.09.2005.

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že preskúmal rozhodnutie a postup správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že rozhodnutia správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom a preto žalobu zamietol. Uviedol, že ak žalobca v žalobe namietal, že napadnutým rozhodnutím žalovaný opätovne dovyrubil spotrebnú daň z liehu na lieh, ktorý už raz bol zdanený v alkoholických výrobkoch súd poukazuje na to, že v odvolaní túto skutočnosť nenamietal. Navyiac zák.č. 229/1995 Z.z. o spotrebnej dani z liehu v ust. § 27 ods. 1 písm. a/ upravoval, že platiteľ má nárok na vrátenie zaplatenej dane v prípadoch, ak v rámci podnikateľskej činnosti použil dovezený lieh, z ktorého bola zaplatená daň pri dovoze na výrobu výrobku, ktorý je predmetom dane.

Zo skutkového stavu, ktorý vyplýva z obsahu administratívneho spisu, je podľa krajského súdu nepochybné, že žalobcovi nebola vyrubená daň dvakrát, ale žalobcovi bola vrátená colná zábezpeka, ktorú žalobca nesprávne chápe ako zaplatenie spotrebnej dane z liehu a DPH.

Ak žalobca tvrdí, že nesprávne vyplnenie JCD bolo spôsobené colným úradom je táto skutočnosť irelevantná. Kontrolou, ktorú vykonal u žalobcu Colný úrad Prešov v dňoch 07.07.2004 a 03.08.2004, ktorej predmetom bolo preverenie správnosti údajov uvedených v colných vyhláseniach, bolo jednoznačne zistené, že žalobca v colnom vyhlásení zo dňa 25.10.2001 č. 0626320100854, v odseku 47, neuviedol všetky požadované kódy druhu platby, čo malo za následok vymeranie dovoznej platby a zaplatenie žalobcom v nižšej sume, ako žalobca mal zaplatiť. Podľa názoru krajského súdu postup colných orgánov v tejto veci bol v súlade s právnymi predpismi.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že daň žalobca zaplatil už dvakrát. Napadnutým rozhodnutím žalovaný opätovne dovyrubil žalobcovi spotrebnú daň z liehu za lieh, ktorý už raz bol zdanený v alkoholických výrobkoch. Žalovaný bol v čase vykonanej kontroly, už aj správcom spotrebnej dane z liehu, a tak mal preveriť, či z predmetného liehu už nebola odvedená spotrebná daň. V tejto veci vznikol

preplatok na spotrebnej dani z liehu, pričom táto vec sa do dnešného dňa nevyriešila, hoci žalovaný ako správca spotrebnej dane z liehu uvedené mal riešiť. Ďalej uviedol, že zotrúva na tvrdení obsiahnutom v žalobe, že žalobca na predloženej Jednotnej colnej deklarácii (ďalej len JCD) správne uviedol kód druhu platby – SPD, ktorému dovážaný tovar podliehal a základ na vymeranie platby, po jej predložení príslušnému orgánu, bol len na základe pokynu colného úradu a jeho odmietnutia, opravený a nanovo spracovaný a opätovne predložený a takto už aj prijatý colným orgánom. Len nesprávnym postupom colného orgánu a jeho podmienením prijatia JCD, novovypĺnenou JCD, teda zlými inštrukciami, ktoré colný orgán odôvodňoval nekorešpondenciou softvéru úradu s údajmi žalobcu, došlo k nanovo podanej JCD podľa inštrukcií colného úradníka. Spotrebná daň bola však riadne, včas a v správnej výške zaplatená. Rozhodnutie colného úradu o jej následnom vrátení, skutočne nebolo v silách žalobcu ovplyvniť. Pôvodne správne vyplnený doklad JCD pracovník colného úradu odmietol prevziať a podmienil prevzatie JCD jej prepracovaním podľa jeho inštruktáže.

Na základe uvedených dôvodov požiadal žalobca, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 250ja ods. 3 OSP zmenil tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti mu vec na ďalšie konanie, prípadne navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 OSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný uvádzajúc, že je názoru, že rozsudok krajského súdu je vecne správny. Uviedol, že ak žalobca splnil zákonné podmienky na vrátenie dane podľa zák.č. 229/1995 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, mal podľa § 17 ods. 2 uvedeného zákona nárok po skončení zdaňovacieho obdobia predložiť daňovému úradu písomnú žiadosť na vrátenie dane za zdaňovacie obdobie, v ktorom nárok na vrátenie dane vznikol. Podľa tohto ustanovenia pri dovoze liehu predloží platiteľ daňovému úradu aj doklad o zaplatení dane colnému orgánu. Z uvedených ustanovení zákona jednoznačne vyplýva, že colný úrad za účinnosti zákona č. 229/1995 Z.z. nebol kompetentný konať a rozhodovať vo veci vrátenia spotrebnej dane z liehu, pretože túto právomoc mal daňový úrad.

Žalovaný uviedol, že zo spisového materiálu vyplynulo, že spotrebná daň z liehu nebola v odseku 47 JCD deklarantom – žalobcom uvedená, nebola ani deklarantovi vymeraná, ani zaplatená. Žalobca bol povinný vyplniť ods. 47 JCD a to aj uvedením druhov platieb, teda či ide o clo, spotrebnú daň, alebo daň z pridanej hodnoty, ktorým daný tovar

podliehal. Neuvedením kódu druhu platby pre spotrebnú daň žalobca spôsobil, že suma cla, ktorá bola zaplatená v lehote splatnosti bola nižšia ako tá, ktorá mala byť zaplatená podľa právnych predpisov. Podpísaním písomného colného vyhlásenia potvrdil žalobca správnosť uvedených údajov. Ak s rozhodnutím vydaným v colnom konaní č. 0626320100854 nesúhlasil, mal oprávnenie podať odvolanie v lehote 30 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia podľa § 155 ods. 7 colného zákona č. 238/2001 Z.z. a po nadobudnutí právoplatnosti mal žalobca oprávnenie podať mimoriadny opravný prostriedok na preskúmanie uvedeného rozhodnutia, čo však nezrealizoval.

V tomto prípade žalobca zaplatil sumu dovoznnej platby vo výške 18 494,-- Sk a to na základe ním deklarovanych údajov v zákonnej desať dňovej lehote o doručení rozhodnutia, pričom v tejto veci sa neodvolal a ani nepodal podnet na preskúmanie mimoriadnymi opravnými prostriedkami. Nezaplatenie dovoznnej platby v riadnej výške zistil až colný úrad Prešov, ktorý v dňoch od 07.07.2004 do 03.08.2004 vykonal preverenie písomných colných vyhlásení po prepustení tovaru do podnikateľských priestorov žalobcu, pritom kontrolou obchodných dokladov zistil, že predmetný tovar obsahoval lieh, ktorý podľa zák.č. 229/1995 Z.z. podlieha spotrebnej dani z liehu. Z uvedených dôvodov colný úrad bol povinný novým rozhodnutím č. 19512/2005-6233 zo dňa 27.09.2005 dodatočne vymerať dlžnú sumu dovoznnej platby v celkovej výške 146 479,-- Sk, ktorá pozostávala zo spotrebnej dane z liehu v sume 119 088,-- Sk a DPH v sume 27 391,-- Sk a zapísať ju do účtovnej evidencie pod evidenčným číslom 629501051167 zo dňa 27.09.2005.

S poukazom na uvedené, navrhol žalovaný Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/34/2007-29 zo dňa 18.03.2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto je potrebné v súlade s § 250ja ods. 2 veta druhá OSP v spojení s § 219 OSP napadnutý rozsudok potvrdiť.

Z pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že Colný úrad v Prešove dňa 27.09.2005 vydal rozhodnutie č. 19512/2005-6233, ktorým dodatočne vymeral žalobcovi

colný dlh pozostávajúci zo spotrebnej dane z liehu vo výške 119 088,-- Sk a DPH vo výške 27 391,-- Sk celkom vo výške 146 479,-- Sk a to podľa § 406 ods. 1 v spojení s § 409 ods. 1 zák.č. 238/2001 Z.z. a § 410 ods. 1 zák.č. 238/2001 Z.z. colný zákon a zapísal ju pod evidenčným číslom 629501051167 dňa 27.09.2005 a to na tom základe, že Colný úrad Prešov vykonal v dňoch 07.07.2004 až 03.08.2004 u žalobcu následnú kontrolu zameranú na preverenie správnosti údajov uvedených v colných vyhláseniach, na základe ktorých bolo zistené, že žalobca v colnom vyhlásení evidovanom pod číslom 0626320100854 zo dňa 25.10.2001 neuviedol v príslušnom ods. 47 všetky požadované kódy druhu platby, čo spôsobilo vymeranie dovoznej platby a jej zaplatenie žalobcom v nižšej sume t.j. 18 494,-- Sk. Proti rozhodnutiu colného úradu sa včas odvolal žalobca, pričom Colné riaditeľstvo SR potvrdilo rozhodnutie Colného úradu v Prešove. V danej veci vznikol colný dlh dňa 25.10.2001, keď na základe rozhodnutia Colného úradu Prešov bola žalobcovi vymeraná suma dovoznej platby zostávajúca na vybranie podľa pravidiel platných k uvedenému dňu a podľa prepočítacieho kurzu 1,276 CZK/SKK kurzového lístka zo dňa 20.09.2001 platného na mesiac október 2001 a to podľa zákona č. 229/1995 Z.z. o spotrebnej dani z liehu v znení neskorších predpisov. Predmetom dovozu boli kakaová aróma, rumová aróma, pepermintová aróma a karpatská horká aróma podľa špecifikácií uvedených v colných dokladoch ako aj na strane 11 rozsudku Krajského súdu v Prešove. Dovezený tovar bol zatriedený do podpoložky kombinovanej nomenklatúry colného sadzovníka 3302 10 10 00, t.j. do 33. kapitoly a obsah liehu bol vyšší ako 1,2% objemu. Keďže dovezený tovar obsahoval lieh, ktorý podľa zák.č. 229/1995 Z.z. o spotrebnej dani, podlieha spotrebnej dani z liehu bolo vydané predmetné rozhodnutie.

Podľa § 403 ods. 1 zák.č. 238/2001 Z.z. colný zákon v znení účinnom v rozhodujúcom období, ak tento zákon neustanovuje inak, suma dovozných platieb alebo vývozných platieb sa určuje podľa pravidiel na ich vymeriavanie vzťahujúcich sa na tovar v okamihu, keď colný dlh vznikol.

Podľa § 406 ods. 1 zák.č. 238/2001 Z.z. colný zákon, každú sumu dovoznej platby alebo vývoznej platby zodpovedajúcu colnému dlhu, musí colný úrad vymerať ihneď po tom, čo mu budú oznámené všetky údaje a predložené doklady potrebné na jeho vymeranie; vymeranú dovoznú platbu alebo vývoznú platbu colný úrad ihneď zapíše do svojej účtovnej evidencie.

Podľa § 406 ods. 2 písm. b/ citovaného zákona ustanovenie ods. 1 neplatí, ak je dlžná suma dovoznnej platby alebo vývoznnej platby vyššia ako vymeraná na základe záväznej informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru alebo záväznej informácie o pôvode tovaru.

Podľa § 410 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z.z. sumu dovoznnej platby alebo vývoznnej platby zapísanú v účtovnej evidencii oznámi colný úrad dlžníkovi.

Zákon č. 229/1995 Z.z. o spotrebnej dani z liehu v ust. § 21 upravuje, že pri dovoze liehu sa na daň primerane vzťahujú ustanovenia colných predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a/ zákona č.229/1995 Z.z. dovoz liehu na účely tohto zákona je prepustenie liehu do režimu voľného obehu.

Podľa § 22 ods. 2 citovaného ustanovenia zákona č.229/1995 Z.z. daňová povinnosť pri dovoze liehu vzniká dňom prijatia písomného colného vyhlásenia na prepustenie liehu do príslušného režimu alebo dňom, v ktorom dolný dlh vznikol iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia.

Podľa § 23 ods. 1, 2, 4 zákona č.229/1995 Z.z. základ dane je množstvo dovážaného liehu vyjadrené v merných jednotkách. Daň sa vypočíta ako súčin základu dane a sadzby dane. Pri dovoze liehu sa sadzby dane uplatňujú podľa § 7. Daň vypočíta colný orgán. Daň je splatná v lehote splatnosti cla podľa osobitného predpisu s výnimkou prepustenia liehu do režimu uskladňovania v dolnom sklade.

Podľa § 23 ods. 6 citovaného zákona daň sa platí na účet príslušného colného orgánu.

Zákon č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov v ustanovení § 48 ods. 1 upravuje, že dovážaný tovar podlieha dani.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ zákona č. 289/1995 Z.z. dovezeným tovarom na účely tohto zákona je tovar prepustený do režimu voľného obehu. Podľa § 48 ods. 3 daňová povinnosť pri dovoze tovaru vzniká dňom prijatia písomného colného vyhlásenia

na prepustenie tovaru do príslušného režimu alebo dňom, v ktorom colný dlh vznikol iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil všetky zistené skutočnosti v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu a dospel k záveru, že preskúmaný rozsudok Krajského súdu v Prešove je vecne správny. V tomto prípade sa odvolací súd stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že v danom prípade nebola zistená nezákonnosť v postupe správnych orgánov, ani v preskúmaných rozhodnutiach colných orgánov a s poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP ako vecne správny vychádzajúc najmä z výsledkov kontroly Colného úradu Prešov vykonanej u žalobcu v dňoch 07.07.2004 až 03.08.2004, kde bolo zistené, že v colných vyhláseniach, ktoré predkladal žalobca dňa 25.10.2001 č. 0626320100854 v ods. 47 neboli uvedené všetky požadované kódy druhu platby, čo malo za následok vymeranie dovoznej platby a zaplatenie platby žalobcu v nižšej sume ako žalobca mal zaplatiť.

Pokiaľ žalobca namietal, že prišlo k dvojitému zdaneniu, pretože daň z liehu z dovozu bola určená už z alkoholických výrobkov, k tomuto dôvodu odvolací súd konštatuje, že uvedený dôvod mal odvolateľ namietať už v samotnom odvolaní v rámci správneho konania, čo však žalobca neurobil a s prihliadnutím na zásady, ktorými je správne súdnictvo ovládané – dispozičnou a koncentračnou zásadou, na uvedenú námietku žalobcu už nebolo možné v súdnom konaní prihliadnúť, keďže dôvody nezákonnosti a ich uplatnenie stanovuje OSP striktne na lehotu dva mesiace od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak, zameškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 250b ods. 1 OSP). Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade je potrebné rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S 34/2007-29 zo dňa 18.03.2008 ako vecne správny potvrdiť pretože odvolací súd sa s poukazom na vyššie uvedené dôvody, v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku (§219 ods.2 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 23. októbra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková